

اخبار کارگری

تجمع بازنشستگان مخابرات در شهرهای مختلف

بازنشستگان مخابرات ایران در شهرهای مختلف تجمع کردند. به گزارش خبرنگار ایلنا، بازنشستگان مخابرات ایران دیروز، سه‌شنبه شانزدهم خردادماه، در اعتراض به عدم اجرای آیین نامه ۸۹ در تهران، خوزستان، سیستان و بلوچستان، چهار محال و بختیاری، یزد، کرمانشاه و... تجمع کردند. این بازنشستگان همچنین خواستار کاهش سهم بیمه تکمیلی از ۵۰ به ۲۰ درصد پرداخت رفاهیات و سهم خوار وبار هستند.

مسئولان رسیدگی کنند مشکلات کارگران مجتمع تجاری

اروند ادامه دارد

جمعی از کارگران مجتمع تجاری اروند (کنزالمال) از برآوردن نشدن مطالبات صنفی خود خیر دانستند و گفتند: علیرغم چهار سال رسانه‌ای کردن موضوع مشکلاتمان، هم مدیریت منطقه آزاد و هم مسئولان استانی نسبت به شرایط شغلی نامناسب و عدم پرداخت مطالبات همچنان بی توجه مانده‌اند. این کارگران در تماس با خبرنگار ایلنا، گفتند: از سال ۱۴۰۰ حدود ۱۲ نفر از مجموع ۷۰ نفر از کارگرانی که تحت مسئولیت شرکت توسعه تعاون منطقه آزاد اروند در مجتمع تجاری اروند مجموعه روزشماره مرئی علی (ع) و سازمان قدیم منطقه آزاد مشغول کارند، مشمول طرح تبدیل وضعیت هستند که توجهی به این خواسته قانونی کارگران نمی‌شود. در عین حال حقوق و بیمه کارگران بعد از تعطیلات نوروز ۱۴۰۲ هنوز پرداخت نشده و با احتساب خرداد ماه، سه ماه به تاخیر افتاده است.

طبق اظهارات یکی از کارگران مجتمع تجاری اروند (کنزالمال): از دی ماه سال ۱۴۰۱ سه‌بار مدیریت شرکت توسعه تعاون منطقه آزاد اروند به عنوان پیمانکار تغییر کرده و هم اکنون با سرپرستی اداره می‌شود. به گفته وی: در جلسه‌ای که اخیراً با برخی مسئولان شرکت توسعه تعاون منطقه آزاد برگزار کردیم، متوجه شدیم مدیریت قصد حذف یا کم کردن برخی مزایای مزدی کارگران از جمله اضافه کاری‌ها را دارد که در این صورت دریافتی حداقلی کارگران مجدداً کاهش یافته و معیشت آن‌ها به خطر می‌افتد.

با اینکه دولت ادعای کند همسان سازی حقوق بازنشستگان صندوق‌های کشوری و همچنین تأمین اجتماعی صورت گرفته است؛ اما بازنشستگان این صندوق‌ها می‌گویند که این میزان افزایش حقوق نتوانسته هزینه‌های سبک معیشتی آنها را در برابر تورم و ننگر تأمین کند. متناسب سازی حقوق بازنشستگان موضوع بند «ب» ماده ۱۲ قانون برنامه ششم توسعه بود که در آن آورده شده طی این برنامه سازمان تأمین اجتماعی

درخواست حمایت و پرداخت مطالبات از سوی کارگران شرکت ریلی رجا

برخی کارگران پیمانکاری شرکت حمل و نقل ریلی رجا که به صورت مهماندار، آشپز و خدمات سیر در خطوط ریلی کشور مشغول کارند، با راه اندازی کارزاری درخواست حمایت و پرداخت مطالبات خود را از بازرس کل کشور مطرح کردند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، در این کارزار آمده است: «ما کارکنان قطار شرکت حمل و نقل ریلی رجا به وضعیت موجود شکایت داریم. با توجه به اینکه شغل مهمانداری، سر مهماندار، آشپزی و خدمات سیر با دوره‌های آموزشی و تخصصی است؛ بنابراین متأسفانه سال‌هاست که شرکت‌های پیمانکاری زیر مجموعه رجا بیست کارگران ساده را به بیمه تأمین اجتماعی ارسال می‌کنند و همچنین با توجه به اینکه طرح طبقه‌بندی مشاغل به تصویب هیئت دولت رسیده و ابلاغ شده، هیچ اقدامی در شرکت رجا صورت نگرفته و حداقل حقوق بعد از سال‌ها سابقه در سازمان به کارکنان پرداخت نمی‌شود. دیگر توانایی یک زندگی معمولی را نداریم.»

مرگ دلخراش یک کارگر زن نیشابوری در کارگاه قالب سازی

یک نفر از کارگران زن یک کارگاه قالب‌سازی کلید و پرز واقع در شهرک کریم آباد، دوشنبه شب به علت گیر کردن سرش در دستگاه

تزییق پلاستیک جان باخت. یک منبع کارگری گفت: علت این حادثه به‌طور دقیق مشخص نیست، اما همکاران این کارگر ۲۶ ساله، می‌گویند حین برداشتن پیچ مهره که بر زمین افتاده بود، در ابتدا شل سر او در دستگاه گیر کرد و سپس به دستگاه کشیده شد. او با بیان اینکه کارگر متوفی با دو فرزند فاقد بیمه تأمین اجتماعی بوده است، گفت: متأسفانه در منطقه صنعتی کریم آباد در بلوار رسالت تعدادی کارگاه‌های غیرمجاز فعالیت دارند که بیشتر نیروی کار آنها کارگران زن تشکیل می‌دهند.

همسان سازی نمی‌تواند شکاف درآمد - هزینه بازنشستگان را ترمیم کند

چانه زنی جمعی بی نتیجه بر سر مستمیری‌ها

مکلف است متناسب سازی حقوق را در مورد بازنشستگان اجرا کند. در حالی که پیش از همسان سازی حقوق‌های بازنشستگی، اجرا شده بود، بر اساس مصوبه هیأت امنای تأمین اجتماعی ۲۵ درصد مطالبات بازنشستگان در سال ۱۴۰۲ نیز با اعمال

در حالی که قدرت خرید بازنشستگان نسبت به یک دهه گذشته حدود ۱۸۷ درصد کاهش یافته؛ همسان سازی حقوق آنها نیز نمی‌تواند شکاف بین درآمد هزینه بازنشستگان را تأمین کند. نشان به آن نشان که صندوق‌های بازنشستگی در باتلاق ناترازی در حال غرق شدن هستند، به طوری که چشم انداز غبار آلودی برای بازنشستگان تصویر می‌کنند.

با اینکه دولت ادعای کند همسان سازی حقوق بازنشستگان صندوق‌های کشوری و همچنین تأمین اجتماعی صورت گرفته است؛ اما بازنشستگان این صندوق‌ها می‌گویند که این میزان افزایش حقوق نتوانسته هزینه‌های سبک معیشتی آنها را در برابر تورم و ننگر تأمین کند. متناسب سازی حقوق بازنشستگان موضوع بند «ب» ماده ۱۲ قانون برنامه ششم توسعه بود که در آن آورده شده طی این برنامه سازمان تأمین اجتماعی

۲۱ درصد افزایش پرداخت شد. بر اساس داده‌های مراکز پژوهشی، این افزایش حقوق ناشی از همسان سازی نتوانسته حتی ۵۰ درصد مخارج بازنشستگان را تأمین کند. در این میان بازنشستگان تأمین اجتماعی بیشترین مقدار کاهش قدرت خرید را داشته‌اند. بر اساس محاسباتی که در شورای عالی کار صورت گرفته است، سبب معیشت در سال گذشته حدود ۱۴ میلیون تومان برآورد شده بود که این سبب امسال تنها در همین حدود سه ماهی که از شروع سال می‌گذرد، به ۱۵ تا ۱۶ میلیون تومان رسیده است. حالا حداقل دستمزد و حداقل مستمری بسیار پایین تر از این رقم است و بر این اساس باید اذعان کرد که شکاف عمیقی بین درآمد و هزینه بسیاری از خانوارهای ایرانی از جمله مستمری بگیران سازمان تأمین اجتماعی وجود دارد. واقعیت تلخی که نشان می‌دهد همسان سازی نمی‌تواند

شکاف درآمد و هزینه بازنشستگان را ترمیم کند. واقعیت این است که بازنشستگان رفاه را پیشکش فقر کرده‌اند؛ افزایش سطح عمومی قیمت‌ها و کاهش ارزش پول ملی ناشی از کودتورمی و همچنین تحریم‌های اقتصادی، موجب شده تا سرانه بازنشستگان در گروه‌های غیر خوراکی از جمله تفریح، درمان و ... به شدت کاهش یابد و درآمدشان به سمت کالاهای خوراکی سوق داده شود. نکته قابل تأمل اینکه در گروه کالاهای خوراکی بازنشستگان فقر سرانه گوشت قرمز و سفید مشاهده می‌شود. به طوری که در بروز اتحادیه مرغداران گاوگوشتی اعلام کرد سرانه مصرف مرغ در ایران ۶ کیلوگرم کاهش یافته است. این امر نشان دهنده کاهش سهم این ماده پروتئینی در سبد خانوار است. البته پیش از یک دهه است که دیگر بازنشستگان شاهد تنوعی در سبد کالایی‌شان نیستند.

نمی‌توان آینده روشنی را برای صندوق‌های بازنشستگی به ویژه صندوق تأمین اجتماعی متصور شد؛ چنانچه وزیر کار نیز از پیش از این اعلام کرده که دیگر آمیدی برای احیای صندوق‌های بازنشستگی وجود ندارد و از همین حالا باید برای این صندوق‌ها

قوز بالا قوز شدن این مسئله وقتی هویداتر می‌شود که صندوق‌های بازنشستگی نیز در معرض ورشکستگی کامل قرار دارند. بررسی‌ها نشان می‌دهد که ردپای دولت‌ها در این امر به وضوح ملاحظه می‌شود و سایه سیاست‌های هولناک آن بر اقتصادی که به خواب زمستانی رفته سنگینی می‌کند. در این مدت، جایجایی منابع و نابرابری گسترده در توزیع آن، سیاستگذاران را وادار کرده است که میزان مطالبات صندوق‌های بازنشستگی از جمله تأمین اجتماعی را پرداخت نکنند.

این امر باعث شده که صندوق‌های بازنشستگی که زمانی برچسب بین‌النسلی به آنها الصاق شده بود، حالا به دولت وابسته شوند. در حالی که همین دولت‌ها بودند که با مدیریت نامناسب آنها را تبدیل به قلک خود کرده بودند و در این سال‌ها شیرها آنها را امکیدند. بنا بر گفته نعمت‌الله ترکی، مدیر عامل بازنشستگی کشور، بیش از ۹۲ درصد منابع این صندوق را دولت تأمین می‌کند و این مسئله به یک رویه تبدیل شده است. بر اساس گفته میرهاشم موسوی، صندوق تأمین اجتماعی نیز به دلیل پرداخت نشدن حق بیمه به مبلغ ۴۰ هزار میلیارد تومان و در بخش دولتی به میزان حدود ۵۰۰ هزار میلیارد تومان، دچار ناترازی منابع و مصارف است.

«هر تبه‌خوانی» وزیر کار برای صندوق‌های بازنشستگی

همین دو سه روز پیش بود که وزیر تعاون کار و رفاه اجتماعی انگار که دیگران عامل اصلی فرورفتن صندوق‌های بازنشستگی شده‌اند، بدون اشاره مستقیم به سوءمدیریت دولت اعلام کرد که «هر تبه» صندوق‌های بازنشستگی را خیلی بیشتر خوانده است. صولت مرضوی در همایش به اصطلاح روز ملی کار گفت که در حال حاضر ضریب پشتیبانی صندوق‌های بازنشستگی به نیم درصد رسیده و در بهترین حالت تنها صندوق تأمین اجتماعی است که ضریب پشتیبانی آن ۴۴ درصد است. ۱۸ صندوق بیمه‌ای در کشور به

علیرضا حیدری، کارشناس مسائل کارگری، اگر ورودی صندوق‌های بازنشستگی از محل وصول حق بیمه تعهداتی که دولت و سایر گروه‌ها نسبت به صندوق‌ها دارند به موقع پرداخت و نقدینگی آنها تأمین نشود دچار چالش خواهند شد

عنوان متولیان اصلی حوزه بیمه، درمان و بازنشستگی فعالیت دارند که سازمان تأمین اجتماعی به عنوان بزرگترین سازمان بیمه‌گر با چهار میلیون و ۱۰۰ هزار مستمیری بگیر و صندوق بازنشستگی کشوری دومین سازمان بیمه‌ای با بیش از یک میلیون و ۷۰۰ هزار بازنشسته بیشترین تعداد بازنشستگان را به خود اختصاص داده‌اند. به نظر می‌رسد عایدی سرمایه‌های سال‌های سال کارگران و کارمندان صندوق‌های تأمین اجتماعی و بازنشستگی که در این صندوق‌ها پس انداز کرده‌اند، به باد سپرده شده و حالا تنها گرد و خاکی از آن بر جای مانده است.

به گفته علیرضا حیدری، کارشناس مسائل کارگری، اگر ورودی صندوق‌های بازنشستگی از محل وصول حق بیمه تعهداتی که دولت و سایر گروه‌ها نسبت به صندوق‌ها دارند به موقع ایفان شود و نقدینگی آنها تأمین نشود دچار چالش خواهند شد. سازمان تأمین اجتماعی سال‌هاست که با بحران عدم تأمین نقدینگی روبروست و از طریق تسهیلات، فروش اوراق و تعهداتی از این جنس که نرخ‌های بهره‌ای که بابت اینها پرداخت می‌کند بالای ۳۰ درصد بوده است

با این توصیف‌های نمی‌توان آینده روشنی را برای صندوق‌های بازنشستگی به ویژه صندوق تأمین اجتماعی متصور شد؛ چنانچه وزیر کار نیز از پیش از این اعلام کرده که دیگر آمیدی برای احیای صندوق‌های بازنشستگی وجود ندارد و از همین حالا باید برای این صندوق‌ها

ماده قانونی تأمین مسکن از سال ۱۷۰۰ اجرائی نشده است. نمایندگان کارگران معتقدند که بخش زیادی از هزینه کارگران صرف اجاره بهای می‌شود. وی گفت: در حالی ماده ۱۴۹ قانون کار بر تأمین مسکن کارگران از سوی کارفرمایان تأکید دارد، که این نام‌های در سال ۷۰ به تصویب هیأت وزیران رسیده اما تصویب اصلاح آیین‌نامه این ماده قانونی در دولت معطل مانده است. دویست و هشتاد و ششمین جلسه شورای عالی کار دی ماه ۹۸ با موضوع اصلاح آیین‌نامه تبصره دو ماده ۱۴۹ قانون کار (مسکن کارگران) برگزار شد اما هیچگاه اجرائی نشد.

گلپور با اشاره به ماده ۱۵۳ قانون کار گفت: در راستای این ماده قانونی کارفرمایان مکلف هستند برای ایجاد اداره امور شرکت‌های تعاونی کارگران کارگاه خود، تسهیلات لازم را از قبیل محل، وسائل کار و امثال اینها فراهم کنند. در تبصره این ماده آمده است دستورالعمل‌های مربوط به نحوه اجرائی این ماده با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی خواهد رسید. وی گفت: دستورالعمل این ماده قانونی در ۹ بند در مهر ۱۳۷۰ به تصویب وزیر کار وقت رسیده است. در اجرای ماده ۱۵۳ قانون کار، تمام کارفرمایان اعم از تولیدی، صنعتی، خدماتی و کشاورزی مکلف هستند تسهیلات ذکر شده در آیین‌نامه را در اختیار تعاونی‌های کارگران خود قرار دهند. همچنین طبق ماده ۱۷۳ با متخلفین از اجرائی این ماده قانونی برخورد خواهد شد. گزارش سال ۷۰ تاکنون همین آیین‌نامه‌ها اجرائی شده بود، نباید در حال حاضر در وضعیتی بودیم که نمی‌تواند حقوق کارگران صرف اجاره بهای مسکن گلپور بیان کرد: طبق متن اصل ۳۱ قانون اساسی ایران، داشتن مسکن متناسب با نیاز، حق هر فرد خانواده ایرانی است. تفسیر و نکات حقوقی پیرامون اصل ۳۱ قانون اساسی ناظر بر آن است که دولت باید به رفع هر گونه محرومیت در این زمینه پرداخته و قشر نیازمند تر نظیر روستاییان و کارگران را در اولویت قرار دهد.

وامکانات وزارت مسکن و شهرسازی، شهرهای و سایر دستگاه‌های ذیربط همکاری لازم را بکنند. همچنین در تبصره ۲ اشاره شده است، نحوه و میزان همکاری و مشارکت کارگران، کارفرمایان و دستگاه‌های دولتی و نوع کارگاه‌های بزرگ مشمول این ماده طبق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط وزیران کار و امور اجتماعی و مسکن و شهرسازی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری گفت: به اعتقاد نمایندگان کارگران

گزارش رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری:

حق مسکن کارگران، هزینه کارمزد مشاور املاک را هم نمی‌دهد

ماده ۱۴۹ قانون کار مربوط به تأمین مسکن کارگران است ولی آیین‌نامه مربوط به این ماده قانونی سال‌هاست که تدوین و تهیه نشده است. «سمیه گلپور» رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری با اشاره به عدم اجرای ماده ۱۴۹ قانون کار و با اشاره به افزایش اجاره‌بها طی چند سال اخیر گفت: بخش زیادی از کارگران در حال حاضر مستأجر هستند و بیش از نیمی از حقوق خود را صرف اجاره‌بها می‌کنند. رقم حق مسکن چشمگیر نیست و حتی هزینه کارمزد مشاور املاک را هم برای کارگر پوشش نمی‌دهد و به عنوان یک کمک هزینه مطرح است. مبلغ ماهیانه ۹۰۰ هزار تومان تحت هیچ شرایطی برای اجاره‌بها کفایت نمی‌کند. در این حوزه کارگران درخواست دارند که دولت به جای حق مسکن ۹۰۰ هزار تومانی برای کارگران مسکن‌های استیجاری تهیه کند و در اختیار آنها بگذارد.

وی با بیان اینکه بیشترین هزینه در سبب خانوار بحث مسکن است، گفت: یکی از بندهای مغفول مانده قانون کار ماده ۱۴۹ قانون کار است. مطابق این ماده کارفرمایان مکلف هستند با تعاونی‌های مسکن و در صورت عدم وجود این تعاونی‌ها مستقیماً با کارگران فاقد مسکن جهت تأمین خانه‌های شخصی مناسب همکاری لازم را بکنند و همچنین کارفرمایان کارگاه‌های بزرگ مکلف به احداث خانه‌های مسازمانی در جوار کارگاه یا محل مناسب دیگر هستند. گلپور گفت: در تبصره ۱ آمده است، دولت موظف است با استفاده از تسهیلات بانکی

انتقاد یک فعال کارگری از برنامه هفتم توسعه:

افزایش سن و سابقه بازنشستگی، ناعادلانه است

است. او افزود: در برنامه هفتم توسعه مصوباتی هست که کاملاً ضد کارگری و ناعادلانه است. این پیش‌نویس حتی دست کارفرما را باز گذاشته که به عنوان استاد-شاگردی نیرو استخدام کند و نصف حداقل مزد مصوب شورای عالی کار را به کارگر پرداخت کند. این بند معنایی جز استثمار کارگران ندارد و بدون تردید، خلاف قانون است. خرمی با بیان اینکه «چرا بار تمام مشکلات بر دوش کارگران است و برای توسعه از آنها ماهیه می‌گذرانند» می‌افزاید: کارگران چه گناهی کرده‌اند جز اینکه چرخ اقتصاد میهن عزیزمان را به حرکت درآوردند و جز اولین کسانی هستند که مالیات را بدون کم و کاست و بی‌کلیک پرداخت می‌کنند. کارگران همیشه سهم

خود را پرداخته‌اند اما تصمیم‌سازان هیچ احترامی برای حقوق آنها قائل نیستند. او تأکید می‌کند: ما کارگران از نمایندگان مجلس درخواست داریم با مفاد ضد کارگری پیش‌نویس برنامه هفتم توسعه مخالفت کرده و نگذارند افسردگی با کارگر کارشناسی و از روی بی‌انصافی زندگی بیش از ۶۰ درصد جامعه را به بازی بگیرند. جامعه کارگری دیگر توان ندارد و مسئولان باید به داد کارگران برسند. عضو شورای اسلامی کار پلیریل به یک بند برنامه هفتم مبنی بر افزایش سن بازنشستگی در مشاغل سخت‌اشاره می‌کند و می‌گوید: مگر می‌شود یک کارگر در مشاغل سخت‌وزیان آور، به طور مثال در ۴۳ سالگی خدمت‌ش تمام شود و تا ۵۰ سالگی بازنشسته نشود؟! هفت‌سالگی که باید اضافه کار کند چه می‌شود؟ چه کسی توان آن را می‌پردازد؟ کارگر مگر می‌تواند در شرایط سخت‌وزیان آور، بیشتر کار کند حتی یک ساعت بیشتر ماندن